Anul XLV.-Nr. 165 — 8 Pagini — EXEMPLARUL { În țară 3 lei / În străinătate 6 lei — 8 Pagini — Miercuri 20 Iulie 1927

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE și TELEFONICE

Redacția și Administrația: București, str. Brezoianu, 11

ABONAMENTE — ÎN ȚARA — STRAIN. Lei 200 | 3 Luni | 460; „ 380 | 6 „ | 880; „ 750 | 12 „ | 1700. Pe lună 80 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

ABONAMENTE la „VESELIA" „Universul Literar" „Ziarul Călătorilor" Câte 220 lei în țară 440 lei în străinătate pe un an

Director: STELIAN POPESCU

TELEFON: Direcția 313/72—364/64 — Administrația 313/71 — Secretariatul de Redacție 356/43 — Redacția: Coresp. cu provincia 302/98—335/31

O LECȚIE

Viața publică nu poate să aibă numai mișcare; ea trebue să aibă și principii.

Altfel riscă să creeze dificultăți statului, pe care are datoria să-l slujească.

Unul din imperativele cardinale care trebue să domine orice acțiune politică, este: supremația intereselor superioare de ordin general.

Partidele politice se pot diferența pe unele chestiuni de idei și de aplicațiune. Dar ele nu pot, să nu se întâlnească în altele, a căror importanță este atât de mare, și a căror consistență este atât de isbitoare, în cât se impun unanimității, atunci când nu lipsește bunacredință.

Adevărurile acestea ni le reamintește o scenă recentă din Camera franceză.

Ea merită să rămână în analele parlamentare.

Este un înalt exemplu de conștiință cetățenească, este o admirabilă lecție de conduită politică.

De mai multă vreme, două nume se opun pe primul plan în Franța: Poincaré și Leon Blum.

Unul reprezintă în cel mai înalt grad spiritul de păstrare, de consolidare, de desvoltare, progresul fără salturi și fără riscuri. Celalt este exponentul elocvent al confuziunei dintre posibilități și utopii, ce caracterizează mișcarea socialistă.

Atunci când radical-socialiștii și socialiștii au scos din alegerile generale majoritatea parlamentară care a demis pe d. Millerand, adevăratul obiectiv nu fusese președintele în funcțiune al republicei, ci fostul președinte, Poincaré, a cărui magistratură se credea că urmează prin succesorul său, întreruptă numai pentru un scurt interval de prezidența răposatului Deschanel. Ofensiva victorioasă fusese condusă de d-nii Herriot și Blum.

Ce s'a petrecut pe urmă?

Când s'a constatat anul trecut că situația internă atinge un punct critic îngrijitor, unanimitatea națională a adus pe d. Poincaré în capul guvernului. Marele adversar Herriot s'a așezat la dreapta lui, și în numele intereselor superioare ale Statului, a trecut peste toate opunerile și protestele unei părți însemnate a partidului său radical socialist.

Celalt adversar, d. Blum, a criticat atunci dela tribuna Camerei și dela tribuna publică, atât această colaborare, inadmisibilă în concepția socialistă, cât și proectele noului guvern.

Dar n'a trecut de cât un an și iată-l azi pe același șef al socialiștilor ridicându-se în Parlament, recunoscând meritele d-lui Poincaré și aducând omagii șefului guvernului căruia Franța datorește întremarea financiară, obținută într'un interval scurt printr'o competință rară și o muncă titanică.

A fost un moment înnălțător, fiindcă nu era rezultatul unei expansiuni trecătoare sau al unui oportunism meschin. Era ecoul conștiinței oamenilor superiori, cari găsesc în ei mijlocul să se înalțe peste antagonisme de ordin secundar, spre a confirma cu lealitate faptele impuse prin ele însele.

Nu mai reamintim că marele minister din Franța, deși cuprinde șefi de partide și foști prim-miniștri cu păreri deosebite în multe privințe, lucrează în perfect acord în chestiunile pe care și-au întemeiat colaborarea.

Să sperăm oare că simțul răspunderii va smulge și la noi pe mulți din eternele critici și acțiuni sterile, pentru a subordona totul marelor interese generale și a da Statului un concurs constructiv, urmând exemplul altora, mai conștienți și mai hotărîți la muncă pozitivă?

Oare nu se poate?

In fiecare zi un accident de automobil.

Sunt accidente de automobil în toată lumea, după cum sunt în toate țările pușcării și pușcăriași, totul, însă, e chestie de proporție. La noi, însă, este exagerație.

Știu că d. prefect al poliției Capitalei a publicat, nu de mult, o reglementare a circulației; câte rezultate a dat această măsură este cam greu să precizăm; știm, doar, atât că astăzi ca și eri, ca și alatăeri, ca și anul trecut, circulația este aceeaș.

Dar mersul automobilelor a devenit o primejdie permanentă pentru pietoni; oare autoritatea competentă, nu știe că aceste trăsuri au ajuns o adevărată pacoste pentru public?

Mai întâi, aproape de stațiile de trăsuri-automobile publice lumea nu se mai poate odihni. Șoferii, fie spre a-și da o ocupațiune, fie spre a plictisi lumea, sună tot timpul din trompete. Trompeta este dată automobilului spre a fi întrebuințată în mers pentru siguranța pietonilor, în fapt este întrebuințată în stațiune pentru ca locatarii din apropiere să nu mai poată avea odihnă și liniște, începând dis-de-dimineață și până la o oră întârziată din noapte. Avem numeroase plângeri în această privință, și le socotim pe toate întemeiate.

Apoi iuțeala.

Iuțeala cu care aleargă la București automobilele este neasemuită celorlalte țări; în celelalte mari capitale trăsurile, atât cele publice cât și cele particulare, sunt obligate să meargă cu un tempo moderat, din care nu ies, fiindcă în celelalte țări civilizate legile sunt respectate, iar cine se abate de la ele e pedepsit.

Trăsurile omnibus în străinătate, în marile Capitale, merg cu un tempo foarte redus; cine, dintre cei cari merg la Paris, nu cunoaște cât de încet merg autobuzele. La noi autobuzele — excepție făcând de cele de pe calea Victoriei, aleargă cu iuțeală nebună și aceasta numai din scopul mercantil de a înmulți cursele.

Pe stradele mai puțin centrale, pe bulevardele mai exterioare, la Șosea, automobilele se cred pe câmpuri de curse, alergătura e nebună, șoferii se iau la întrecere, nenorociții pietoni, d'abia au timpul să se apere și, de atâtea ori, cad victimă. Copiii, bătrânii, femeile, infirmii, nici măcar nu au dreptul să circule pe străzile bucureștene.

Nu mai vorbim despre diversitatea sunetelor stridente, a sirenelor, a trompetelor și claxoanelor care enervează lumea. Aceste sunete sunt specifice României sau Bucureștiului, fiindcă în nici un alt oraș civilizat, absolut în nici unul, nu se aud atâtea feluri de trâmbițerii, care aiuzează auzul.

Oare nu s'ar putea pune ordine din acest punct de vedere și în prea binecuvântatul nostru oraș-Capitală?

In centru, pe două trei strade, s'ar părea că suntem în civilizație, dar, de îndată ce eșim din calea Victoriei, o parte a marilor bulevarde, Lipscani, strada Academiei, str. Carol și alte câteva, am intrat în barbarie sau în anarhie.

Iată de ce, aproape zilnic, aflăm că un grav accident de automobil s'a întâmplat.

Nopțile mai ales, nici măcar calea Victoriei, nici bulevardul, nici Șoseaua nu mai fac parte din civilizație, dela ora 1 în sus; șoferii cari conduc lumea ce petrece, își fac și pe aceste artere, de cap.

Încă odată: Oare nu ar fi cu putință să se pună ordine?

Constantin Bacalbașa

Pericolul întinderii tuberculozei

— Din punct de vedere social și național —

Consiliul național pentru combaterea tuberculozei s'a întrunit, zilele trecute, la ministerul sănătății publice, unde d. secretar general dr. Vișoianu a făcut declarațiuni impresionante în ce privește întinderea acestui flagel în țara noastră.

Din expunerea secretarului general al ministerului sănătății publice, se vede limpede, că numărul tuberculoșilor din țara noastră atinge în mediu cifra de 70.000 de bolnavi. Pentru combaterea flagelului ar trebui pe puțin circa 600 de milioane de lei anual.

Aproape în același timp cu alarma dată de d. dr. Vișoianu, apare și raportul d-lui dr. Ilie Rădulescu, docent universitar și inspector sanitar școlar, raport înaintat ministerului instrucțiunii cu privire la întinderea tuberculozei în școli — mai ales în cele de curs primar — și în care raport se arată mijloacele prin care s'ar putea împiedica răspândirea teribilei boli.

Situația e destul de serioasă, aceasta o poate judeca oriși cine. Noi ne ocupăm însă de latura strict medicală a problemei, pe care o privim cu îngrijorare sub raportul social și național.

Oficialitatea sanitară superioară, sprijinită de colaborarea prețioasă a variatelor societăți și instituțiuni pentru combaterea tuberculozei, se silește să combată răul, dar nu poate face mai mult decât îi permit mijloacele financiare ce-i stau la îndemână. Se fac chiar astăzi experiențe interesante cu serul Calmette, vaccinându-se preventiv copiii cu acest ser, grație inițiativei d-lui prof. dr. I. Cantacuzino, care a obținut acest ser dela Paris și mulțumită zelului medicilor cari stau în jurul distinsului nostru profesor.

Dar atâta n'ajunge. Intervenția medicală se produce cu energie atunci când răul este evident.

Mai trebue însă și acțiunea preventivă împotriva tuberculozei. Pe aceasta nu o pot duce însă medicii singuri.

Sanatoriile, preventoriile și dispensariile sunt minunate creațiuni de asistență sanitară.

Totuși, mai este o acțiune ce trebue dusă cu sinceritate deosebită.

Această acțiune, la buna îndrumare a căreia datori sunt să contribuie toți cetățenii, privește *terenul* pe care se poate așeza, ca la ea acasă, tuberculoza. Acest teren trebue făcut protivnic primejdiosului flagel.

Dar care este acest teren?

I. SANATATEA PUBLICA

Cum se prezintă însă sănătatea publică în zilele de după războiu?

Ea este grav amenințată, în primul rând de scumpetea excesivă a traiului, și, în rândul al doilea, de stricăciunea în care a fost lăsată să cadă o parte a tinerimii noastre. Scumpirea excesivă a traiului a dus la restrângerea familiilor în locuințe nehigienice, fără cubajul de aer necesar unei vieți sănătoase, unde trăiesc adeseori într'o promiscuitate vătămătoare. Aceiași scumpete a dus la inevitabila mizerie materială a nevoiașilor, a celor cu restrânse mijloace de traiu, cari se hrănesc prost, uneori numai odată pe zi, și n'au nici o posibilitate de îndreptare.

Dacă la toate acestea adăugăm și starea de neîngrijire în care zac străzile nu numai în cartierele mărginașe, înțelege toată lumea că tuberculoza se poate plimba nesupărată, ca la ea acasă, prin atâtea cămini, în care ar trebui să râdă soarele bucuriei și al sănătății, spre fericirea țării care are nevoe de brațe viguroase, nici decum de piepturi bacilare.

Este, prin urmare, urgentă și imperativă nevoie, în interesul superior al neamului, să se ia măsurile de îndreptare, măcar într'atâta cât stă în putința spiritului de sacrificiu al fiecăruia din noi în aceste zile de egoism absurd.

Noi am schițat problema grosso modo, în linii prea largi, preocuparea noastră fiind să dăm alarma asupra unei stări de lucruri ce nu mai poate dăinui.

Am mai vrut prin aceasta să învederăm caracterul profund social și național al problemei, pentru ca toată lumea să priceapă că nu este numai rostul medicilor de a se ocupa de această chestie, dar este în căderea întregei societăți de a nu mai privi cu indiferență la măcinișul energiilor sale creatoare.

De-aceea arătam, la începutul acestui articol, că merită să ne gândim cu mai multă seriozitate atât la declarațiile făcute de d. dr. Vișoianu în fața consiliului național pentru combaterea tuberculozei, cât și la raportul înaintat ministerului instrucțiunii de către d. dr. Ilie Rădulescu, docent universitar și inspector sanitar școlar.

L. Iliescu

Inaugurarea unui monument

Londra, 18 (Rador). — Duminica viitoare se va desveli la Moning Gate monumentul comemorativ, ridicat din inițiativa lui Sir Reginald Blomfield, în memoria a 56.000 britanici ofițeri și soldați morți în timpul războiului mondial.

La această pioasă ceremonie vor asista câteva mii de rude și amici ai celor decedați.

Deputații comuniști francezi „invitați" la închisoare

Paris, 18 (Rador). — *Deputații comuniști Doriot, Cachin și Marty, nemai fiind apărați de imunitatea parlamentară, întrucât sesiunea Camerei s'a încheiat, au fost invitați să se constitue prizonieri până astăseară, spre a-și executa pedepsele la care au fost condamnați.*

Vizita președintelui Liberiei în Anglia

Londra, 18 (Rador). — Președintele republicii Liberia, — care este una dintre cele două republici independente din Africa, — va sosi azi la Londra. Îi se va face președintelui o primire oficială, și Vineri va fi primit la palatul Buckingham de către regele George.

Prăbușirea unei clădiri la Londra

Londra, 18 (Rador). — *In Regentstreet s'a prăbușit o clădire, care era în reparație. Sub dărâmături au fost surprinse un număr de persoane. Sunt numeroși răniți, o femeie și un bărbat au fost omoriți.*

O nouă organizație de spionaj în Polonia

Varșovia, (Ceps.). — Autoritățile poloneze au descoperit zilele acestea la Vilna o mare organizație de spionaj care își avea ramificații în toate capitalele de județ din regiunea Vilna. Organizația a dispus de mijloace financiare considerabile și a lucrat în favoarea Uniunii sovietice. S'au făcut cercetări energice ținându-se rezultatele în secret. Au fost arestate câteva zeci de persoane.

Prima linie electrică în jurul Petrogradului

Moscova, (Ceps.). — In Iunie s'a început construcția liniei ferate electrice între Petrograd și stațiunea climaterică Oraniebbaum. Serviciul pe această linie îl vor face locomotive electrice cu viteza maximală 120 km. pe oră.

Starea lui Clemenceau

Paris, 18 (Rador). — Clemenceau a petrecut eri o zi liniștită.

FILME

— Domnul primar al orașului?

— Da.

— Inspectorul general administrativ.

— Cu ce vă pot servi?

— Cu registrele... Nu vă speriați.

— Am priceput. Ne dizolvați.

— Eu nu fac politică, ci inspecții. Sunt funcționar de carieră. Nu mă preocup decât de adevăr și dreptate.

— Vreți să ne găsiți noduri în papură.

— Imi închipui că totul este în regulă.

— De sigur.

— Să răsfoim registrele... Iată de pildă aici un lucru curios. Ce leafă primiți ca primar?

— Să vă explic.

— Cred că nu e nevoe de explicații. O simplă cifră.

— Aveți dreptate... Eu iau douăzeci de mii de lei pe lună.

— In buget văd că e trecut numai șease mii!

— Văd și eu.

— Atunci?

— Iată cum devine cazul... Am șease mii ca primar?

— Aveți.

— Șease mii primesc dela fondul pompierilor. Șease și cu șease fac douăsprezece? Fac.

— Fac. Dar nu înțeleg de ce luați. Sunteți comandantul pompierilor? Nu. Umblați cu tulumbele la focuri? Nu.

— Pardon. Când e un incendiu mare, la un an odată, trebue să mă deranjez și eu. Munca se plătește!... Să mergem mai departe. Șease mii de lei iau pentru cinematograful comunal.

— Vindeți bilete, rulați filmele?

— Nu pot să spui asta... Dar din când în când sunt obligat s'apar în loja primăriei, ca să mă vadă lumea. Timpul costă bani... Deci optsprezece mii. Restul de două mii îl iau din fondul băii comunale.

— De sigur, pentru că faceți bae.

— Asta nu... Prea e infectă... Cum vedeți, sunt în regulă.

— Vă rog să semnați procesul verbal... La revedere.

Mâine, când consiliul comunal va fi dizolvat, vor curge protestele în contra marelui abuz săvârșit față de un primar model, părinte iubitor de banii concetățenilor lui.

Don José

DESCHIDEREA PARLAMENTULUI

Te-Deumul dela Patriarhie. - Incinta Camerei. - Mesajul regal. - Ședințele Camerei și Senatului. - Consfătuirea majorităților. - Declarațiile d-lui prim-ministru Ion I. C. Brătianu

Capitala a îmbrăcat Duminică vestmântul de sărbătoare.

Pe toate edificiile publice, ca și pe străzile principale, tricolorul flutura în lumina soarelui.

Pe străzi, animație mare, lume multă și din provincie, venită să asiste la solemnitatea deschiderii Parlamentului.

Te-deumul de la Patriarhie

La ora 11 s'a oficiat un Te-deum la Patriarhie.

Au asistat d-nii I. Brătianu, președintele consiliului de miniștrii, I. P. S. S. Patriarhul dr. Miron Cristea, d-nii Vintilă Brătianu, ministru de finanțe, I. G. Duca, ministru de interne, Stelian Popescu, ministrul justiției, N. Titulescu, ministru de externe, general Paul Anghelescu, ministru de război, dr. Lupu, ministrul muncii, Mrazec, ministrul industriei, Argetoianu, ministrul domeniilor, Dimitriu, ministrul comunicațiilor, Inculeț, ministrul sănătății, Nistor, ministrul lucrărilor publice, Al. Lapedatu, ministrul cultelor și Hiott, ministrul Curții Regale, mitropolitii Pimen al Moldovei și Bălan al Ardealului, d-nii R. Franasovici, Tătărescu și Cipăianu, Pimen al Moldovei și Bălan al Ardealului, d-ni R. Franasovici, Tătărescu și Cipăianu, subsecretari de stat, Popescu Necșești, secretar general la justiție, Budurăscu, secretar general la interne, general Nicoleanu, prefectul poliției, R. Voinescu, directorul general al siguranței, D. Cernescu, procuror general, I. Dobrescu, prim procuror, ing. Elie Radu, un mare număr de deputați și senatori, d-nii generali: Presan, Mărdărăscu, I. Popescu, Jiteanu, general dr. Papiu, Samsonovici, Economu, Lăzărescu, Alimănescu, Stângaciu, Jujescu, Panaitescu, Manu, Toma Dumitrescu, dr. Butoianu, Brașteanu, coloneli Bolintineanu, Necșulescu, Partenie, Ilasievici, etc.

Serviciul religios a fost oficiat de arhiereul Simedrea, asistat de arhidiaconul Antoniu și diaconul Evghenie Orghidan.

Răspunsurile au fost date de protosinghelul Teofil Ionescu și ieromonahul Nicodem Zamfirescu.

Onorurile militare au fost date de o companie din reg. 21 infanterie, comandată de d. colonel Ilcuș.

După terminarea serviciului religios, d. general Paul Anghelescu, ministru de război, însoțit de d. general Jujescu, comandantul pieței, a trecut în revistă compania de onoare care a defilat apoi în fața asistenței.

După terminarea solemnității dela Patriarhie, întreaga asistență a trecut în sala de ședințe a Camerei, unde a avut loc solemnitatea deschiderei Corpurilor legiuitoare.

SOLEMNITATEA Deschiderii Parlamentului

Incinta

Majestuoasa incintă a Camerei a îmbrăcat Duminică iarăși vesemântul sărbătoresc al marilor celebrări.

Pitorescul incintei îl formează primul șirag de loji, în care este o întrecere strălucitoare între toaletele doamnelor și uniformele diplomaților.

In marea loje diplomatică din centrul fundal al incintei sunt reprezentate țări și popoare de pe aproape tot globul pământesc. D. secretar general al ministerului de externe D. Ghika, în uniformă de ministru plenipotențiar, face onorurile Casei.

Jos, centrul incintei e înțesat de negrul fracurilor reprezentanților națiunei. Ofițerii superiori din toate armele, în frunte cu d. gen. de corp de armată G. Mărdărescu, în uniformele strălucitoare, împodobite cu decorații, formează un semicerc massat în spatele băncii ministeriale, iar în stânga tribunei împlinesc pitorescul reprezentanții clerului român și al celorlalte culte, în vestmintele de mare ținută.

D. gen. Presan, în uniformă și cei câțiva deputați majoritari în frumoasele costume țărănești, formează excepția pe fondul negru alcătuit de mulțimea fracurilor din incintă.

Opoziția lipsește dela solemnitate.

In incintă, deputații și senatorii, în așteptarea solemnității, discută animat. In față sunt grupurile vechilor parlamentari; cei mai noui și cei cari intră întâia oară în Parlament stau sfioși mai înapoi, inițiându-se asupra rosturilor și obiceiurilor parlamentare.

Foștii miniștri sunt cei, în jurul cărora, grupurile de parlamentari fac roată. Deasemenea deputații diferitelor regiuni și județe stau aproape compacți.

Estrada tribunei prezidențiale rezervată la aceste solemnități, Suveranului, Familiilor Regale și Princiare, ca și suitei Curții Regale, este de data aceasta goală.

La ora 12, atenția generală se concentrează asupra intrărilor din față, cari dau în spre tribuna și estrada oratorului. Un freamăt ușor anunță clipele solemne. Președintele consiliului d. Ion I. C. Brătianu, urmat de membrii guvernului, apare solemn și se îndreaptă spre tribună, în ovațiile prelungite ale Adunării. D-nii miniștri I. G. Duca, dr. C. Angelescu, Al. Lăpedatu, Stelian Popescu, N. Titulescu și d. subsecretar de stat Franasovici, dea dreapta d-lui prim-ministru și d-nii miniștri dr. N. Lupu, I. Nistor, C. Argetoianu, C. Dimitriu, Vintilă Brătianu, g-l Paul Angelescu, I. Inculet și L. Mrazec și d-nii subsecretari de stat G. Tătărescu și G. Cipăianu de-a stânga șefului guvernului, se 'nșiruie pe estradă, ca 'ntr'un șirag, înconjurând tribuna.

D. prim-ministru ION I. C. BRATIANU rostește următoarele cuvinte:

„In numele M. S. Regelui, dau citire Mesajului regal".

Adunarea, în picioare, aclamă îndelung pe Suveran, și strigă: „Trăiască Regele! Trăiască Regina! Trăiască Familia Regală!"

Ovațiunile și uralele țin câteva minute.

D. I. Brătianu citește cu glas hotărît și solemn

MESAGIUL

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

In urma disolvării Corpurilor Legiuitoare, țara a fost chemată să se rostească și sunt fericit, la începutul acestei legislaturi, să constat că aleși prin încrederea corpului electoral, cu puteri noui de muncă veți putea desăvârși consolidarea și organizarea Regatului întregit. **(Aplauze prelungite).**

Nu Mă îndoesc că într'această operă vă va inspira înaltul Domniei-Voastre patriotism și spiritul de înfrățire, asigurând astfel viitorul scumpei noastre Românii căreia i-am închinat viața Mea. **(Aplauze prelungite).**

Sunt adânc mâhnit că starea sănătății Mele nu-Mi îngăduie încă să fiu în mijlocul Domniilor-Voastre la deschiderea acestei sesiuni extraordinare, în care misiunea Domniilor-Voastre va consta în îndeplinirea formelor legale de constituire și în cercetarea câtorva proiecte cu caracter urgent, rămânând ca opera Domniilor-Voastre să fie desvoltată în sesiunea ordinară dela toamnă.

Rugând pe Cel A-Tot Puternic să binecuvinteze lucrările Domniei Voastre.

Eu declar deschisă sesiunea extraordinară a Corpurilor Legiuitoare.

FERDINAND.

Ion I. C. Brătianu, Președintele Consiliului de miniștri;
Dr. C. Angelescu, ministrul instrucțiunii;
I. G. Duca, ministrul de interne;
Vintilă I. C. Brătianu, ministrul de finanțe;
N. Titulescu, ministrul afacerilor străine;
C. Argetoianu, ministrul agriculturii și domeniilor;
I. Inculeț, ministrul sănătății și ocrotirilor sociale;
I. Nistor, ministrul lucrărilor publice;
Dr. N. Lupu, ministrul muncei, cooperației și asig. sociale;
Stelian Popescu, ministrul justiției;
Al. Lapedatu, ministrul cultelor și artelor;
General de divizie, adjutant Paul Angelescu, ministrul de război;
C. D. Dimitriu, ministrul comunicațiilor;
I. Mrazeo, ministrul industriei și comerțului;

Sinaia, 17 Iulie, 1927.

(Adunarea ovaționează îndelung pentru M. S. Regele și Familia Regală).

După manifestația entuziastă, făcută de Adunare pentru iubitul nostru Suveran și pentru Familia Regală, solemnitatea la sfârșit și incinta și lojile se golesc.

Consfătuirea majorităților

Declarațiile d-lui Ion I. C. Brătianu

La ora 1 fără un sfert, majoritățile parlamentare se reînfrunesc în incintă în ședință intimă

D. ION I. C. BRATIANU, primit cu ovațiuni, a făcut următoarele declarații: Să lămurim o înțelegere, pe care cred că o aveam încă dela început, fiindcă, dacă nu o aveam, nu puteam la vârsta mea, să-mi asum răspunderea guvernării.

Am fost invitat să-mi asum această răspundere de încrederea Omului, către care unanimitatea sentimentelor cetățenilor se înalță ca o urare.

(Adunarea în picioare, strigă: Trăiască Regele! și ovaționează îndelung).

M'a cinstit, v'a cinstit pe dv. această încredere și ea a venit la mine, pentrucă Regele a știut expresiunea cărei partide sunt, partid pe care îl cunoaște din istoria Țării și din propria Lui domnie.

D. I. I. C. BRATIANU
prim-ministru

Sunt convins că azi, când, cu duioșie, dragostea noastră a tuturor merge către Dânsul, vom face astfel, încât încrederea ce ne-a dat-o să fie meritată.

Judecător înalt, înțelept și devotat intereselor țării, era nu numai o probabilitate, ci o quasi-certitudine, că Regele nu se înșeală în alegere și că Țara nu va refuza încrederea ei. (Apl.)

Țara a-răspuns prin dv. și ea a răspuns astfel cum era drept să se aștepte acei, cari cunosc istoria Țării și interesele ei de azi.

Am primit astfel răspunderea, fără ezitare, și, în urma alegerilor, înțelegem să realizăm datoria noastră cu toată dragostea și cu toată autoritatea de care are nevoie. (Apl. prelungite).

Această autoritate nu înțeleg să o reazim numai pe dv. și, când spun aceste cuvinte, ca om cinstit, le spun din adâncul conștiinței mele.

Dacă, din vreo atitudine a dv. aș putea simți că încrederea dv. nu-mi este dată întreagă, nu aș avea îndrăzneala să privesc greutățile de azi în față. Sunteți mulți noui intrați în Parlament, dar nu pot să văd fără îndoioșare, pe acei cari au încărunțit alături de mine în luptele grele prin cari am trecut. Să vă spună ei, cum, împreună, am trecut anii grei, în cari sta nu soarta unui partid, ci soarta unui Stat, a unui neam chiar și cum, desigur, cu ajutorul Domnului, dar și cu fortele partidului, am reușit să realizăm ceeace nu era datoria unui partid sau a unui om, ci datoria generației noastre.

Ei vă vor mai spune, că, în pregătirea acelei mari opere, mi-am permis să le cer, ca șef al partidului și ca șef al guvernului, o încredere necondiționată și le-am spus: dacă nu o am, dacă vă îndoiți de sufletul meu, de simțămintele mele, să-mi spuneți și atunci mă dau în lături. Situațiunile mari și grele se rezolvă cu sufletul, nu atât cu creerul, lăsând, cum spunea tatăl meu, să vorbească inima, pentrucă ea să lumineze creerul. (Aplauze prelungite).

Dacă aveți încredere, vă rog, în împrejurările de față, să mi-o dați întreagă. Să o faceți să se resimtă mai întâi prin înăbușirea a tot ce este simțământ individual, ambiție sau interes personal, chiar când sunt legitime. In momentul de față nu există nici o chestie personală, nu sunt grade de cerut și de luat; în momentul de față este o mare misiune de îndeplinit și acela, care se va distinge în acest fel, va binemerita.

Înțeleg să-mi dați o încredere nediscutată, nici înainte, nici în public, nici chiar în fața constituției dv.

VOCI: O aveți întreagă!

D. I. BRATIANU: Am nevoie nu de încrederea unor oameni constrânși, ci am nevoie de încrederea unor oameni însuflețiți. (Aplauze furtunoase).

Știu că sunt zvonuri și se fac intrigi. Noi suntem consecvenți însă cu principiile noastre clar exprimate și suntem la guvern spre a face să se respecte ceeace este constituțional și legal (aplauze prelungite).

Suntem, în al doilea rând, la guvern, ca, ne temiu de ordine și democrație, să desăvârșim opera de consolidare și organizare, începută sub guvernarea noastră trecută și de care Țara are nevoie azi mai mult decât ieri. (Apl.)

Această operă va începe la

(Continuarea în pag. II-a)